

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1079/2014
06.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног С.М., због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 29) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 446/14 од 16.10.2014. године, поднетом против правноснажних одлука: решења МУП РС, ПУ Нови Сад УП 03-27031/11 од 08.11.2012. године и пресуде Прекршајног суда у Новом Саду Пру 938/12 од 02.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 446/14 од 16.10.2014. године, па СЕ УКИДАЈУ правноснажне одлуке: решење МУП РС, ПУ Нови Сад УП 03-27031/11 од 08.11.2012. године и пресуда Прекршајног суда у Новом Саду Пру 938/12 од 02.10.2013. године, а предмет враћа Прекршајном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем МУП РС, ПУ Нови Сад УП 03-27031/11 од 08.11.2012. године, које је исправљено решењем МУП РС, ПУ Нови Сад УП 03-27031/11 од 20.11.2012. године, окривљени С.М. је оглашен кривим да је извршио прекршај из члана 333. став 1. тачка 29) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је кажњен новчаном казном у износу од 5.000,00 динара и обавезан да исту плати у року од 15 дана од дана правноснажности решења, а истовремено је одређено да ако окривљени не плати изречену новчану казну у наведеном року иста ће се заменити сходно одредбама члана 37. ст. 1. и 2. Закона о прекршајима, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора, односно укупно пет дана затвора. На основу чл. 130. до 132. Закона о прекршајима окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 500,00 динара у истом року као и изречену новчану казну, а под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног суда у Новом Саду Пру 938/12 од 02.10.2013. године одбијена је жалба браниоца окривљеног С.М., а решење о

прекршају МУП РС ПУ Нови Сад УП 03-27031/11 од 08.11.2012. године, исправљено 20.11.2012. године је потврђено.

Републички јавни тужилац је против наведених правноснажних одлука подигао захтев за заштиту законитости Пtz 446/14 од 16.10.2014. године због битне поведе одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15) и став 2. у вези члана 241. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09) са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и укине побијане одлуке и списе предмета врати првостепеном органу на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013), одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је предметни прекршајни поступак покренут закључком МУП РС ПУ Нови Сад УП 03-2703/11 од 14.11.2011. године против окривљеног С.М. због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 29) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Чланом 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013) је прописано да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом прекршајном поступку законитост побијаних правноснажних одлука мора оцењивати у складу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09).

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је првостепено решење прекршајног органа МУП РС, ПУ Нови Сад, донето уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15) Закона о прекршајима јер у изреци решења није наведено место извршења прекршаја, а нису наведени ни разлози о одлучној чињеници – виности окривљеног.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09) је прописано да нема прекршаја уколико је искључена противправност или кривица иако постоје сва битна обележја прекршаја. Чланом 12. истог закона прописано је да је прекршај извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у месту где је последица наступила, док је чланом 19. истог закона прописано утврђивање облика кривице код учиниоца прекршаја, у време када је учинио прекршај, а одредбом члана 219. став 1. тачка 1) истог закона је прописано да ако се окривљени огласи кривим за прекршај изрека пресуде садржи прекршај за који се окривљени оглашава кривим уз назначење чињеница и околности које чине обележја прекршаја од којих зависи примена одређеног прописа о прекршају.

Полазећи од наведеног, по оцени Врховног касационог суда побијано првостепено решење прекршајног органа МУП РС, ПУ за Нови Сад је донето уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09) јер је изрека тог решења неразумњива будући да не садржи све што је законом прописано да изрека треба да садржи, односно не садржи означење места извршења прекршаја, као и облик кривице учиниоца прекршаја, а што су околности које чине обележја прекршаја.

Основано се у захтеву Републичког јавног тужиоца указује и на повреду одредбе члана 241. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09) коју је учинио Прекршајни суд у Новом Саду, у поступку по жалби на првостепену одлуку, јер доносећи побијану другостепену одлуку није по службеној дужности, иако је морао, испитао и отклонио наведену битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15) Закона о прекршајима, учињену у првостепеном поступку.

Из свега наведеног, по оцени Врховног касационог суда, побијаним одлукама је повређен закон на штету кажњеног у смислу одредбе члана 285. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/13) јер је првостепеним побијаним решењем повређена одредба члана 234. став 1. тачка 15) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), док је побијаном другостепеном пресудом повређена одредба члана 241. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), због чега су побијане правноснажне одлуке морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду – Прекршајном суду у Новом Саду на поновно одлучивање, с тим што ће у поновном поступку суд имати у виду одредбе члана 84. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/13), одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**